

Dessewffy nem érti

Nézem a Story TV A'la Carte című műsorát. Épp Dessewffy Tibor beszél. A fazon arca maga az ellenszenv. A szája mozog, s egyre csak dőlnek kifelé belőle a penészes szavak, miközben ajkain undor és heveny gyűlölet remeg. Igazi, hamisítatlan balliberális – nyugtázom magamban. Aztán figyelek, fülelek, hallgatom, mit beszél.

Tudják, mi a szörnyű? Az, hogy már meg sem lepődöm azon, amit mond. Nézem, s bólintok: ez csak a szokásos tempó, nem is vártam mást. Megkockáztatom, hogy az lenne a fura, ha a médiu-

moktól nem kapná meg a magyarság a szokásos, heti gyalázkodásadagját. Nekünk ez jár. Fáradszóról küldik óramű pontossággal a számlához csapva. Magyarországon ez lett az élet rendje.

Mert a magyart nem lehet békén hagyni. A magyart piszkálni, sértegetni és gúnyolni kell. Ami a magyar számára érték határon innen s túl, azt muszáj megtaposni, megrugdosni, bemocskolni. A közélet pedig roskadozik az olyan alakoktól – esterházyktól, spiróktól, farkasházyktól –, akik szívem-örömet vállallják e feladatot. S főként nem a 30 ezüst miatt.

A legutóbb például Dessewffy. Dessewffy az értetlenkedő, aki egy előkelő étteremben ül az A'la Carte című műsor vendégeként, felhúzza a szemöldökét, s csodálkozva bámul az asztaltársaságra. Nem érti. Nem. Egyszerűen nem fér a fejébe, hogy ő, Dessewffy miért ne gázolhatna át bármin s bárkin, ha éppen úgy tartja úri kedve. S nem elég, hogy fontoskodva az MSZP-t mentegeti a „gyűlölködő” jobboldalt kinevezve szinte minden baj forrásaként, de oly annyira belelendül – ha gyalázkodásról van szó, akkor minden balliberális elveszti a kontrollt; ez a gyengéjük –, hogy nem állja a Székely himnuszt középszerű műdalnak minősíteni, amelyet elborult jobboldaliak kornyikálnak könnyes szemekkel a gyűléseiken. S ez Dessewffy számára felfoghatatlan, hiszen szerinte a Székely himnuszt nem fejez ki semmit!

E szavakat hallván gondolkodóba estem. Vajon lenne értelme kísérletet tenni arra, hogy elmagyarázzuk Dessewffynek, mit jelent a Székely himnuszt? S hogy miért éneklék azt a magyarok? Vajon megbirkózna egy ilyesfajta kérdéskörrel egy ily elkorcsosult, balliberális elme? Lenne erre esély?

Végül arra jutottam – századmásodpercnyi gondolkodás után –, hogy Dessewffynek ez bizony nem menne. Ezt ő nem érti. S valószínűleg ebben az életben már nem is fogja.

Mert a magyarság és ő, két külön világ.

Vellai Tamás - ellenkultúra
barikad.hu

Himnusz, Isten, nemzet – és a liberális pökhendiség

Idézettel kezdem. „A szocik és a liberálisok egyik kedvenc szociológusa nyilatkozott szabadelvű őszinteséggel a székelyek himnuszaról”:

„Az kérdés, hogy mi hívta életre a szélsőségeket, de az biztos, hogy Laciék gyűlésein kornyikálták a Székely Himnuszt könnyes szemekkel, ami, mint tudjuk, egy középszerű műdal” – mondta a Story Tv műsorában Dessewffy Tibor szociológus.

Igen. A székely himnuszt 'kornyikáltuk' mi is éveken keresztül az 'átkosban' ott, ahol a spiclik füle nem hallhatta meg. 1959-ben csatlakoztam egy barlangász csoporthoz és minden táborunk végén biztosan - de néha közben is többször - tábor tüzet gyújtottunk, körbeültük és 'kornyikáltunk'. Dalokat. Köztük számos műdal - olyannyira, hogy a szövegét mi követtük el. Kornyikáltunk, esetleg az olcsó bortól megrészegülten a barlangász dalokat és a tábor tűz végén a székely és a magyar himnuszt. Mi azonban úgy éreztük, hogy énekeljük - és nem egyszer könnyes szemmel. Mert ezek a miéink voltak.

Hangsúlyozom: miénk! Nem az enyém, hanem a miénk! Mert az ember nem egyedek halmaza, hanem társadalom és a társadalomnak vannak közös dolgai. Múltja. Jelene - esetleg jövője. És van számos közös szellemi értéke - amit ugye az egyedre számító liberalizmus nem ismer el értéknek, mert forintban, dollárban, arany súlyban nem fejezhető ki és főleg, mert azok a mi fogalomhoz tartoznak. Mégis értékek - a közösség számára. Akik éneklék, azoknak meghatározható, összetartó erő - aki viszont az egyed fontosságán képtelen túllépni, annak esetleg kornyikált középszerű műdalok. Nem tudom, a mi egy szociológus számára - ami állítólag Dessewffy Tibor - jelent-e valamit? Különösen, ha liberális alapbeállítottságú.

Megvettem egy CD-t. A világ himnuszaik vannak rajta. Meghallgattam. Igen, a zöme 'kornyikálható', 'középszerű műdal' - leginkább katonai induló. Mint pl. a szovjet, az amerikai, vagy az izraeli himnusz is. Nekem. Másoknak meg bizonyára nem és ha kornyikálható műdallá sekélyesítem, akkor megsértem őket. Merthogy a magyar himnusz hallatán - még ha katonai indulóként is csendül fel a lemezen - nekem nem középszerű, nem kornyikált és nem műdal - még ha zenetörténetileg esetleg az is lenne, nem tudom, nem értek hozzá, nem vagyok szociológus -, hanem ima. A magyar himnusz ugyanis fohász. Fohász, ami minket, magyarokat összeköt. A miénk, a mi közösségünket fejezi ki és mert hiszünk benne, hat is ránk. Ahogy a székely himnusz is az.

És ez itt a lényeg.

Himnusznak azonban Dessewffy meghatározásában műdal, hiszen ismerjük a himnusz költőjét: Kólcsey Ferenc, ismerjük a megzenésítőjét: Erkel Ferenc. De melyik himnuszt nem írták, a zenéjét nem szerezték? Ja, a mostani szlovákot nem, mert annak a zenéje magyar népdal.

Az ausztráliai emigráció számos eseményén - köztük egyházi szertartáson - vettem részt. Mindegyiken elhangzik a magyar himnusz - ha úgy tetszik 'kornyikáljuk', hiszen az éneklők zömének kappan a hangja, rossz a zenei hallása, külső fülelőnek talán kornyikálás az az ének. Mi azonban énekeljük. És a székely himnuszt is hozzá. Mindig, ahol az emigráció és nem a hivatalos kö-

zegek a rendezők. Mert a székelyek magyarok. Mert a székelyeket közénk tartozónak véljük. Mert magunkat a székelyekhez tartozónak véljük. A székely himnusz számunkra nem 'középszerű műdal', hanem ugyancsak fohász, összekötő kapocs, még akkor is, ha esetleg a XX. század romantikus irodalma teremtette meg.

Na persze, ha egy szociológus a neoliberalis eszmei alapon áll, annak minden társadalmi jelenség idegen, a vallás kiirtandó butaság, a társadalom egyedek halmaza, akiknek csupán az számíthat, hogy mi mennyibe kerül. Szociológusunk úgy látszik roppantul nem érti, hogy ezen felül lehet még más is, ami az embert pl. emberré teszi: az emberi közösség. Szociológusunknak - úgy tűnik a megfogalmazásából - ha van istene, akkor az a pénz, az arany, mit tudom én, de föltétlenül az anyagi valami és a szellemre, a spiritualitásra úgy tekint, mint valami idegen dologra.

Csak hogy másoknak más a szellemi igénye, más az istenképük. Nem hisznek a pénz erejében, így a pénz nem is hathat rájuk. Esetleg abban hisznek, hogy egy felettük álló szellemi létezik és gondolatukat felé fordítják. És ha konokul hisznek benne, akkor számukra az a létező, az hat rájuk, az fogja össze őket, ahhoz tartoznak, azaz többé válnak, mint pusztán emberi egyedek laza halmaza. A pénzisten erre soha sem lesz képes! Soha, amire a magyar Szent Korona ismert története során képes volt: összetartani egy nemzetet - mert hittek benne! Mert egy közösségnek, ha van hite, ha van közös múltja, van közös szelleme, ráadásul, ha van közös tárgyi környezete és ereklyéje, akkor legyen bármely mélyen gazdaságilag, társadalmilag, talpra áll. A székely, a magyar himnusz, a Szent Korona, az ezer éves alkotmány ezt jelenti a magyarságnak - és ezért tombol a liberális szociológus, mert nem érti - nem értheti ennek a lényegét, fontosságát. Neki 'középszerű mű', esetleg 'svájci sapka', vagy 'tetem cafat', akármilyen, neki ez semmi.

A magyarok fohása több mint egy évszázada felhangzik. Felhangzik naponta többször is, több helyen is és ez áthatja a magyarok közösségét. Gondolom ez Dessewffy úrnak zavaró, érthetetlen jelenség. Ahelyett, hogy az amerikai 'himnuszt' skandalná, a magyart - sőt, mi több: a székelyt 'kornyikálják'. A székelyt, ami fogalom Dessewffy számára föltehetően értelmetlen, hiszen nem ismeri el a közösséget - ahogy ez egy igazi liberális szociológushoz illik. Kérdés, hogy a 'Babilon partján...' című dalt Dessewffy elfogadja-e valami másnak, mint 'középszerű műdalnak'? Ha a Boney-M. éneklé akkor talán nem? Idézem a szöveg elejét:

*By the rivers of Babylon, there we sat down
ye-eah we wept, when we remembered Zion.*

(A Babilon partján mi leültünk és sirtünk, amikor Zionra emlékeztünk).

Vagy ez nem középszerű, mert Ziont említi? Ja, igen, valóban és a zsidó diaszpóra ezt a dalt énekelte, mint a himnuszt. Persze, nem ezzel a dallammal, mégis, a közösséget összetartó himnusz szerepet kapott.

Vagy amit szabad Jupiternek... elv az érvényes? Ami összeköti a zsidókat az rendben van, de ami másokat kötne össze, az elvetendő? Nem tudom, nem ismerem Dessewffy választát. És mit is mondanak a dal utolsó sorai?

ye-eah we wept, (Sing a song of love)

when we remember Zion. (Yeah yeah yeah yeah yeah)

(igen, mi sirtünk, a szeretetről énekelünk egy dalt, amikor Zionra emlékeztünk).

Ah, ez más? Ők sírhatnak, hogy elveszítették országukat, ha emlékeznek hazájukra de a székelyeknél ez megengedhetetlen?

Mondja Dessewffy Tibor szociológus. Szocio? Lógus? Vagy egyszerűen csak egy neoliberalis?

Cser Ferenc

2010. május 9. 15:38:19 Neményi.net

„Európa öngyilkossága”: kevés vagy sok a bevándorló?

Sok vagy kevés a bevándorló az EU országai? Másfél évvel ezelőtt, amikor az Európai Parlament elfogadta a kék kártyáról szóló irányelvet, hogy az unióba vonzza a képzett munkaerőt, a hosszú távú szakmai megítélések az utóbbi véleményen voltak. A válság nyomán és főképpen az olaszországi zavargások után a közvélemény inkább a drasztikus korlátozásra hajlik.

A madridi El País című lapban Lluís Bassets és a The Wall Street Journal hasábjain Sandeep Gopalen nem egyformán látja a dilemmát.

Az El País egyenest „Európa öngyilkosságáról” ír. Európa a vesztébe rohan, ha nem készül fel intézményesen és lélekben is arra, hogy nagyszámú bevándorlót fogadjon be. Am nem úgy tűnik, hogy a kontinens erre kész lenne - írja kommentárjában a tekintélyes spanyol liberális lap hasábjain.

Olaszország, mint mindig, jó barométernek bizonyult. A calabriai események megmutatták, hova vezet Silvio Berlusconi politikája, aki - cserébe azért, hogy támogassa saját zűrés ügyeinek eltussolását - az afféle ideológiai ügyeket, mint a bevándorlás, már korábban odadobta az Északi Ligának. Ez pedig megteremtette Európa leggyalázatosabb restriktív jogszabályát e téren. Nem lehet tehát csodálkozni azon, hogy az események a calabriai Rosarnóban tettelegességgig fajultak.

Mik a következmények?

De másutt sem sokkal jobb a helyzet - jegyzi meg Bassets. Franciaországban betiltják a csador viselését az iskolákban,

Svájcban a minaretépítésre mondják ki a tilalmat, Németország és Franciaország hallani sem akar Törökország európai integrációjáról, miközben Gibraltártól Koppenhágáig xenofób, protofaszista eszmék kálnak szalonképessé, s az ezek nyomán megszülető intézményi feltételek is kiépülnek.

Az olaszországi etnikai zavargások rámutattak, hogy milyen következményekkel járhat a bevándorlással kapcsolatos normák tisztázatlansága - írja Sandeep Gopalen amerikai jogász a konzervatív The Wall Street Journal véleményrovatóban. Az illegális bevándorlás miatt erősödik az idegenellenesség és súlyos faji összeapások törhetnek ki.

Muszlim lány, valahol Európában: befogadták

Az elmúlt évtizedek során ugrásszerűen nőtt az Európai Unió területére érkezett bevándorlók száma. Statisztikák szerint Európa 4,5 millió külföldit fogadott be. Az illegális bevándorlók számával kapcsolatban csak hozzávetőleges becslésekkel rendelkezünk. Szakértők az Olaszországban tartózkodó illegális bevándorlók számát félmillió és egymillió közé teszik.

Ördögi kör

A bevándorlók számának növekedésével párhuzamosan nő az idegenellenesség. Gopalen szerint ennek hátterében nem föltétlenül rasszista nézetek állnak: Olaszországban az elmúlt években bevezetett szigorú kitoloncolási törvények ellenére a bebörtönzöttek fele bevándorló. Az újonnan érkezettek körében ugyanis magas a munkanélküliek aránya, és ezért szükségszerű, hogy sokan bűnözésből kénytelenek megélni.

A folyamat ördögi körhöz hasonlít: a bevándorlók körében magas bűnözés miatt nő az idegenellenesség, ami tovább nehezíti az újonnan érkezettek integrációját, sőt akár súlyos etnikai konfliktusokhoz is vezethet. Arról nem is beszélve, hogy az állami hatóságokkal elégedetlen polgárok előbb-utóbb a maguk kezébe vehetik a határizret és a rendvédelem kérdését, és félkatonai gárdákat hozhatnak létre.

A teljes cikk a globusz.net-en olvasható.

Globusz.net 2010-01-19 17:07 Hírszerző

Mitől gazdag Svájc ?

„Svájcbba emigrált magyar tanárnő fia szájából hallottam, hogy amikor a mamát befogadta a helyi iskola, azzal tüntette ki az igazgató, hogy ő intézhette az iskola számára szükséges eszközök beszerzését.

Persze bizonyítani akart, és összeállította a listát, amit izgatottan vitt a bemutatásra.

Az igazgató vetett rá egy pillantást, majd elmondta, az úgy rossz, ahogy van, lehet újraírni.

Az értetlen arcot látva, jóindulatúan elmagyarázta:

- Először meg kell nézni, hogy a városban gyártják-e ezt a cikket? Ha igen, meg kell venni, mert az a legolcsóbb, hiszen a város lakóinak munkát biztosítunk és a későbbi minőségi problémák kizártak.

Ha nem, meg kell nézni, hogy a tartományban készítenek-e ilyesmit, mert ez a második legolcsóbb, minőség vitára itt sem kell számítani.

Amennyiben a tartományban nem készül, megnézzük, hogy Svájc területén előállítják-e a terméket.

Ha igen, jöhet.

Végül felmerül a kérdés: mi a teendő akkor, ha nem gyártják Svájcbban ?

Ekkor hátra kell dőlni és behunyt szemmel, (esetleg egy rövid szunyókálás után) pihent állapotban azon lehet elgondolkodni, hogy egyáltalán - kell nekünk ez a sz@r?!

Megjegyzes: pl. a TESCO semmit sem vásárol Magyarországon!